

Kijk eens in de spiegel!

In alle evangeliëlezingen die we hebben kunnen horen in de vastentijd is er sprake van anders kijken, de wereld anders leren zien. Elke keer wordt van ons gevraagd om verder te kijken dan onze neus lang is, of nog beter, om met de ogen van God te kijken.

Wij kijken gewoonlijk door een met vooroordelen gekleurde bril naar de wereld om ons heen. Jezus vraagt echter van ons om met ogen vol liefde te kijken.

Jezus leert ons ook dat we eerlijk naar onszelf moeten kijken.

We zijn geen haar beter dan de ander. Iedereen doet wel eens wat verkeerd maar gelukkig is God barmhartig. En we mogen ons nooit op God beroepen als ze een ander veroordelen.

Jezus vraagt ons als het ware om in de spiegel te kijken en aan de slag te gaan met wat je ziet bij je zelf.

Ik woon in Wons, een klein dorpje in Friesland. Er staat alleen een klein protestants kerkje. Mijn vrouw Wilma leidde daar in de vastentijd de kindernevendienst. Wilma werkte met een echte spiegel. In eerste instantie was de spiegel beplakt met platen die een bepaald type mens uitbeelden: een pestkop, een domkop, een slaapkop, een klikspaan, een brompot en een zondebok. Elke zondag werd er een plaat weggehaald en uiteindelijk was de spiegel met Pasen onbedekt. En als je dan in de spiegel kijkt, wat zie je dan? **Zijn spiegelbeeld ben jij!**

Hoe kan je opstaan uit de dood? Hoe ben je altijd zichtbaar ook als je er niet meer fysiek bent? Het kindernevendienstproject project dat Wilma gebruikte wilde laten zien dat Jezus te zien is in ieder van ons. Zichtbaar in en door mensen. Jezus zichtbaar laten zijn, is iets waar we elke dag opnieuw mee bezig kunnen zijn. Elke dag kan je opstaan, in de spiegel kijken en jezelf spiegelen aan Jezus (voor)beeld.

Spiegelt u mee?

Jules Post